

ὅσον ἐφαίνετο ἐπιτρέπουσα ἡ ἡλικία αὐτῆς. Ἰερεὺς ἀπῆντησεν αὐτὴν καθ' ὁδὸν ἐσταυρώθη καὶ ἔμεινεν ἀκίνητος ἐκ τοῦ τρόμου. Ἐκείνη παρῆλθε καλύβην καὶ οὐδὲ εἰς κύω ἐτόλμησε νὰ ἡλακτίσῃ, ἢ νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ περιβόλου· ἡ ἔρπουσα θέσις αὐτῶν, ὁ φόβος, αἱ ὠρυγαὶ ἀπεδείκνυνον τὴν παρουσίαν τῆς μουσαρᾶς μαγίσσης, ἀλλ' ὅτε ἐξηκολού-

Τὰ γένη κλίνουσι πρὸ σοῦ τῶν Φίννων, τῶν (Λετόνων, Τηροῦντα τὴν προγονικὴν τῶν Γερμανῶν θρησκείαν. Πρὸ τῶν ποδῶν σου ἔρχονται καὶ ξίφη ἀκονίζου, Μαχαίρας ἐκδικήσεως καὶ αἱματηρᾶς θυσίας. Μὲ αἷμα χριστιανικὸν τὸν θρόνον σου βαντίζουν... Εἰσάκουσον, ὦ Ζερνεβῶχ, τὸ ᾄσμα τῆς μαγείας.

θησε τὴν πορείαν αὐτῆς διὰ μέσου τῶν μαύρων ἐρείκων, ἦχοι μᾶλλον παράδοξοι ἠκούσθησαν· ἀντήχησαν μακρόθεν οἱ κνυζήθμοι τῆς ἀλώπεκος· ὁ ἀλέκτωρ ἠγέρθη καὶ ἔρρηξεν ἀσθενὴ φωνήν· ὁ φαλακροτάνταλος ταρχθεὶς ἀνεπέταξε συρίζων μακρὰν τῆς βρυώδους αὐτοῦ κλίνης. Ἐπὶ μακρύτερον, ἐκεῖ ὑποῦ ἡ δρυς κλίνει ἀνωθεν τοῦ καταρράχτου, ὁ κόραξ ἤρχισε νὰ κρώζῃ καὶ ἤστραψαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἀγρίας γαλῆς, τῆς ζητούσης θύματα καὶ ἔρρηξε φωνὴν πένθιμον καὶ ἐφυγε. Τοιοῦτοι ἦσαν οἱ τόνοι, οἵτινες συνώδευον τὴν ὁδὸν αὐτῆς

Η ΜΑΓΙΣΣΑ ΖΟΥΤΑ.

μέχρι βαθείας τινὸς φάραγγος, ἐπὶ τῆς ὄχθης τῆς ὁποίας ὑψοῦτο μεμονωμένος βράχος, καὶ ἐκεῖ ψάλλουσα ὕμνον ἀσεβῆ. ἐπεκαλέσθη θεότητα τῶν εἰδωλολατρῶν.

XVII

Μονάρχα βράχων κρημνωδῶν! εἰς ἀπορρώγα (θρόνον, Ἐπὶ ὄρεων ὑψηλῶν, εἰς τὴν Πομερανίαν

Μονάρχα κράτιστε! Αὐτὴ ἡ χώρα πάλαι ἦτο Μητρόπολις τῆς δόξης σου, λατρείας ἐκκλησίας· Καὶ πλῆθος ἀπειρον λαοῦ ἐνταῦθα συνωθεῖτο Πρὸς ᾄσμα ἐν, ἂν καὶ γλωσσῶν ὑπῆρχε ποικιλία. Κοσμεῖται ἀπὸ βουνικοῦς εἰσέτι χαρακτῆρας Ὁ λίθος οὗτος ὁ βραχὺς μὲ αἷματα θυμάτων Ἀλλ' ἤδη μόνῃ ἔρχομαι, τέκνον ἀγρίας μοίρας, Νὰ σὲ καλέσω, Ζερνεβῶχ, διὰ φρικτῶν ᾠμάτων